

[Krag.]

Anker er jo ikke blevet hørt, og derfor skulde det ærede Medlem ved Siden af mig sætte ind for at vinde Ørenlyd for de Anker her i Rigsdagen og hos den højtærede Minister, for saa er det jo muligt, at den berettigede Grund til den Misfornøjelse, som det ærede Medlem nærer, kunde fjernes. Det ærede Medlem siger, at det er muligt — det beror jo lidt paa, hvordan den kommunale Forvaltning i disse Kommuner vil arte sig —, at en tilsvarende skattemæssig Kløft som den, der nu findes, kan opstaa igen. Ja, oprigtig talt, det nærer jeg saamaend ingen Tvivl om vil blive Tilfældet, og derfor er det, der her foretages, naar det ikke gaar ind i den almindelige Udligningsordning, som man regulerer hvert Aar, til syvende og sidst et Slag i Luften, egnet til for en kort Periode at tilføre København nogle Millioner, som naturligvis kan lette Byrderne herinde, hvilket selvfølgelig for mange vil være velkomment, men som ikke vil betyde noget som helst i det lange Løb.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen siger saa, at selv naar denne Ordning gennemføres, vil der alligevel være en Forskel paa en 15—20 pCt. i Skattetrykket for den samme Indtægt i København og paa Frederiksberg. Det tvivler jeg heller ikke om vil blive Tilfældet, og det er meget muligt, at det bl. a. ogsaa skyldes det Millionbeløb, som Frederiksberg Kommune har opsparet, men jeg forstod ikke rigtig, om det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen var af den Mening, at dette Millionbeløb ogsaa skulde deles. Han sagde det ikke rent ud, men der var i hans Udtalelser noget, der kunde tyde paa det. Hvis det er Meningen, saa lykønsker jeg det ærede Medlem til det Valgresultat, han kan opnaa nu i Foraaret, og det har han i Sandhed ogsaa fortjent, hvis han nærer saadanne Ønsker.

Jeg skal ikke paa nogen Maade hævde, at de Tal for Administrationsudgifter pr. Indbygger, som jo ligger lidt højere paa Frederiksberg end i København og endnu lidt højere i Gentofte, skulde være Udtryk for, at der er noget i Vejen med Administrationen i København, men naar det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen hævder, at København er administrativt mindst lige saa godt ledet som Frederiksberg, saa maa jeg sige, at jeg ikke har Adkomst til at imødegaa en

saadan Paastand eller Indsigt i disse Spørgsmaal saa langt, at jeg kan bekræfte Rigtigheden, men jeg synes dog alligevel, der i den senere Tid er afsløret administrative Tilstande her i København, som tyder paa, at something rotten er der nu alligevel ved det. Om det ogsaa skulde være Tilfældet paa Frederiksberg, tør jeg ikke udtale mig om, men der besidder maaske det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen en Sagskundskab, som jeg ikke har.

Saa vil jeg ogsaa gerne gøre nogle Bemærkninger til den højtærede Minister. Det lykkedes mig, og det er ikke første Gang — det er meget almindeligt, naar jeg har staaet her —, at fylde den højtærede Minister med Forbavselse. Ja, det er der jo ikke noget at gøre ved, og det har, som sagt, gentaget sig mange Gange. Hvad der foranlediger denne Forbavselse, skal jeg ikke her komme ind paa, men i hvert Fald ved denne Lejlighed kan jeg kun være glad over, at Forbavselsen er indtruffet, for det har til lige fyldt den højtærede Minister med Glæde, og det er en Glæde, kan jeg forsikre, som ikke er af ny Dato. Det, den højtærede Minister glæder sig over, er, at jeg ikke er Indenrigsminister, men at han er det, og jeg antager, han har nogle Aar tilbage at glæde sig over det i. Det er en Betragtning, som jeg ikke skal misunde den højtærede Minister, at han anstiller i Forbindelse med sin egen Person, og for saa vidt glæder det ogsaa mig, at jeg ikke selv har Ansvar for dette Misk-Mask, som vi her har til Behandling, at det ikke er mig, der uden virkelig indtrængende Forstaaelse af disse Sager skal møde op som Forsvarer af dette Mysterium og, hvis det vedtages, tage Ansvar for derfor over for Befolkningen. Det fylder sandelig ogsaa mig med Glæde. Nu kan man saa overveje og bedømme, hvilken af de Glæder, som saaledes fylder os begge, der hviler paa et Grundlag, der kan siges at have noget med Altruisme, med det almene Hensyn, at gøre.

Ministeren siger, at alle erkender nu, at en Udligning mellem de tre Kommuner bør foretages Ja, det erkender vi, men rigtigt nok ikke paa den Maade, som den højtærede Minister har foreslaaet; det burde den højtærede Minister have føjet til, for det er jo det, der skiller os. Men det er ikke fra vor Side Udtryk for andet end Erkendelse